

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 20

מיום ראשון, י"ד באלול תשס"ה, 18.9.2005

פרטיכל מס' 20 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, י"ד באלול תשס"ה, 18.9.2005, בשעה 19:30

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' נורית אבנר	- סגנית ראש העיר
גב' נעמי זהר	- חברת מועצה
מר אליעזר בר	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
גב' נירה פולקמן	- חברת מועצה
יצחק קאול	- חבר מועצה
גב' עליזה תמרי	- חברת מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
מר ישראל טל	- חבר מועצה
גב' אורנה אוסטפלד	- חברת מועצה

חסרים:

עו"ד יעקב זילברשטיין	- חבר מועצה
מר משה אורי לוין	- חבר מועצה
מר אהרון גליל	- חבר מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל העירייה
גב' אורית פפר	- גזברית העירייה
עו"ד יצחק גלאור	- היועץ המשפטי
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
אדרי' ולדימיר לוין	- סגן מהנדס העירייה
מר טל עזגד	- ע. ראש העירייה
מר אלי שגיא	
גב' אפרת ברגשטיין	

על סדר היום:

1. מאזן לשנת 2003 של החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ.
2. שונות.

מר יצחק רוכברגר: ערב טוב לכולם. אני רוצה לפתוח, ברשותכם, ישיבה שלא מן המניין שמספרה 20.

1. מאזן לשנת 2003 של החברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ
--

מר יצחק רוכברגר: על סדר היום, מאזן לשנת 2003 של החברה כלכלית לפיתוח רמת השרון בע"מ.

עכשיו אני אענה לך למה אני עם עניבה, אבל לא יהיה לך נעים לשמוע.

גב' נורית אבנר: אין לי בעיה עם זה.

מר יצחק רוכברגר: בישיבה שהייתה בנושא החינוך, אתם הערתם לי מדוע לא הזמנתי אתכם, או לא הואלתי לשבץ אתכם בסיורים בבתי הספר בפתיחת שנת הלימודים. אני אמרתי שאני מאוד עצוב על כך, או מצר על כך שאינכם שותפים לעשייה, אני לא נכנס כרגע למכתבים. אינכם שותפים, אינכם באים, מזמינים אתכם אתם לא מגיעים לאף מקום.

למה עניבה? היום אנחנו חנכנו שלוחה של משרד הפנים ברמת השרון והגיע שר הפנים, אופיר פינס והיו אורחים והיו תושבים ולכן באתי כמו שבאתי ואני חושב שזה גם יאה שאני גם אגיע. קאול בד"כ מגיע עם עניבות, חוץ מהיום, נכון?

מר יצחק קאול: כשצריך אני מגיע.

מר יצחק רוכברגר: נכון, אז היום היה צריך, אז אני באתי ושוב אני

רוצה להגיד, באמת, אם כבר זו הזדמנות, עוד פעם אני מצר על כך שאף אחד מכם גם לטקס הזה לא הגיע וחבל, פשוט חבל.

גב' נורית אבנר: אבל הם יכולים לפצות בזה שהם יבואו ב-22

לפתיחה של הסטודיו פתוח. כל אחד קיבל מכתב אישי ממני.

גב' נירה פולקמן: תקרא את המכתב שלי.

מר טל עזגד: סליחה, אני מתנצל: "לכבוד טל עזגד, הנדון-

אישור הדו"חות הכספיים של החברה הכלכלית לרמת השרון". -חברים, אני קורא מה שכתוב: "על פי פקודת העיריות הריני להודיעך כי בישיבת המועצה שלא מן המניין שתתקיים ביום 18/9/05 בנושא שבנדון, לא אטול חלק בשל ניגוד עניינים". -נירה מודה לי שאני אמסור, אז מסרתי.

מר מאיר דורון: יש לכם טעות בכל הדברים, היא מוסרת דו"ח על

דברים שלא מצביעים, ניגוד עניינים מגיע בהצבעה. לא אכפת לי שתצאי, אבל רק אני אומר לך שאין בזה בכלל. גם אם תצאי, לא מצביעים.

גב' נירה פולקמן: שאלתי את גלאור, הוא אומר: למען שלא יהיה

בלגאן.

מר יצחק רוכברגר: אין הצבעה.

גב' אורית פפר: המאזן של החברה הכלכלית אושר בישיבה של

הדירקטוריון של החברה הכלכלית ורצ"ב פרוטוקול. מועצת העיר, כבעלת המניות של החברה, צריכה לדון במאזן, מצורף המאזן של 2003, היא לא צריכה לאשר, היא פשוט יכולה לדון, היא מקבלת דיווח על הפעילויות של החברה הכלכלית באשר הן וזה פשוט דיווח.

אני מצאתי לנכון, כיוון שהתבקשתי לדבר על החברה הכלכלית, להגיד כמה דברים: א) אני ראיתי בעיתון מכתב מחברי האופוזיציה שדורשים להדיח מהחברה הכלכלית, אני לא קיבלתי את המכתב מעולם, אבל אני רוצה רק

אני הגעתי לעירייה ב-2002. החברה הכלכלית, בעקבות הדו"ח שנעשה ונבדק ע"י מאיר דורון וקרן הוז שהיו דירקטורים בחברה הכלכלית, המנכ"ל דאז פוטר. למי שלא יודע ואני בהתייעצות עם המבקר, מבקר העירייה שהיה קצת יותר בקי ממני בחברה הכלכלית, חילקתי עכשיו לכולכם את דו"ח הביקורת שערן זמיר הכין על מינוי מנכ"לים בחברה הכלכלית והוא סקר שם את כל המינויים של המנכ"לים החל מ-96' או 97' ועד 2001, שכיחנו 5 מנכ"לים. אני חושבת שהמנכ"ל האחרון כיהן הכי הרבה שנים, הוא כיהן שנתיים וחצי או שלוש. היו גם מנכ"לים שכיחנו חצי שנה.

יש שם דו"ח שמסביר את ההתנהלות, חלק מההוצאות שהיו בזמנו לחברה הכלכלית, היו מנכ"לים שפרשו וקיבלו פיצוי די גדול. יש בדו"ח המלצות, איך ממנים מנכ"ל, כאשר ממנים, התשובה של גבי פראן, כשהוא קיבל את הדו"ח הייתה, זה מצורף לכם: כשימנו, כרגע אין מנכ"ל, כרגע הפעילות של החברה הכלכלית לא מוקפאת, אבל לא מתבצעת וכשיהיה מינוי של מנכ"ל, יפעלו לפי המלצות.

בין לבין, אני לא זוכרת אם ב-2003 או 2004, גלאור יכול לתקן אותי, יצאו הנחיות ממושרד הפנים, מה שלא היה אף פעם, איך ממנים מנכ"ל לחברה עירונית וזה היה דבר שלא היה בסוף שנות ה-90 ותחילת שנות ה-2000. ערן גם, כשביקשתי את הדו"ח, נתן לי מה שאף פעם לא היה ויש לכם את זה מצולם, את הדו"ח של אודי שטראוס מ-5/2000. אף פעם לא נשאלתי, אודי שטראוס, מכיוון שעבדתי איתו בצמוד, אודי שטראוס דיבר איתי ואמר לי

high light שחשוב בשביל

הפעילויות של החברה הכלכלית קדימה.

חלק מההמלצות שלו היו, בכל זאת הוא טען על בעיית המע"מ ותיכף אני אדבר על מע"מ, הוא דיבר שם על מס שבח, שהעירייה קיבלה חוות דעת שהיא לא צריכה לדווח לשלטונות מס שבח, בסופו של דבר היא דיווחה, גם זה היה בפעילויות 2003. הוא דיבר שם על קבלת החלטות במליאת מועצת העיר, המועצה שהייתה ועוד כהנה וכהנה.

אני חוזרת עכשיו ל-2002. ב-2002, החברה הכלכלית, בעצם הוקפאה הפעילות שלה. כשפוטר המנכ"ל האחרון לא היה מי שיחתום בכלל על שום דבר שם. התבקשתי ע"י גבי פראן והדירקטוריון, להיות מורשית חתימה יחד עם גבי פראן ופעלנו בעצם להקטין את הנזקים שהיו אז, כולל להקפיא את הפעילות כמה שאפשר.

במהלך 2001 ו-2002 הייתה בוררות מאוד ארוכה עם "מנרב-מקורות", מכיוון שעד תחילת 2003 המכון לא ניתן אף פעם לעיריית רמת השרון, היא מעולם לא ניהלה את המכון. הבוררות הזאת הסתיימה בסכומים של 11-12 מיליון ₪ שהיה על החברה לשלם.

מה שקרה בתחילת 2002 ואני בכוונה מדברת על 2002, כי רובכם לא הייתם פה, כשאישרו את המאזן של 2002, מה שקרה, היו 2 דברים: אחת ההמלצות של אודי שטראוס היו לבדוק את כל הריביות שחויבו בהן בהלוואה שבעצם לא נלקחה ע"י החברה הכלכלית. החשבון של העו"ש של החברה הכלכלית היה בסביבות 45 מיליון ₪ במינוס בבנק בעו"ש, בריבית חריגה, לא יודעת אם זה אומר לכם משהו, אבל זה היה משהו כמו בין 5,000-10,000 ₪ ריבית ליום. בנק לאומי לא קיבל כסף כל 2001, למרות שהעירייה העבירה כסף. כשגילית את זה בתחילת ...

מר יצחק קאול: הייתה ערבות של העירייה.

גב' אורית פפר: הייתה ערבות להלוואה שאמורה הייתה להילקח ב-

97'. ההלוואה, במקום להילקח בריבית, כמו ריבית קבועה, נלקחה במשהו לא ברור, ריבית משתנה. אחת ההמלצות של אודי שטראוס הייתה שהריבית הייתה רצחנית, ללכת לבדוק את זה. ואז, גיא ביירון פנה לחברת "שגיא" שעשתה עבודה. הבעיה היחידה שבמקביל הוא הפסיק להעביר כסף לבנק לאומי.

מר מאיר דורון: "שגיא" זה חברה לבדיקת חובות והתנהלות של בנקים.

גב' אורית פפר: מה שקרה, הוא הפסיק להעביר כסף לבנק לאומי. לבנק לאומי לא הייתה בעיה, הוא העביר את החברה הכלכלית לרמת השרון לטיפול באזור יהודה הלוי, בתור "עסק מיוחד", "עסק מיוחד" זה לא מחמאה בבנקים. בילינו שם די הרבה.

בכל מקרה, כסף לא הועבר כל 2001. בתחילת 2002, כל הכסף שהועבר לכיסוי ההלוואה בעצם, עבור המניות, בתחילת 2002 אני גיליתי את זה, פשוט הפסקתי להעביר כסף לחברה הכלכלית. התחילו להגיע מכתבים מבנק לאומי. את הסכום של 300,000 ₪ ומשהו עבור המניות פעם בחודשיים, פשוט העברנו ישירות לבנק לאומי, לא דרך החברה הכלכלית, התחלנו להחזיר את החוב. אותו כסף נרשם אצלנו בהנה"ח-חברה כלכלית, רכישת מניות, ההלוואה של הביוב. ופשוט שילמנו את זה ישירות.

מר יצחק קאול: הלוואות לחברה הכלכלית היו בערבות העירייה?

גב' אורית פפר: היה תמורת הנפקת מניות על הבעלות של המכון ואנחנו משלמים את זה מהיטל ביוב כל חודשיים.

מר יצחק קאול: לא הייתה ערבות של העירייה.

גב' אורית פפר: אז לא, משכנו נכסים שהיו, או שלא שהיו של העירייה. אני כבר לא נכנסת למה שהיה ב-97'. במהלך 2002 קצת הורדנו את

לקראת סוף 2002, כשהייתה כבר החלטה של הבורר, גלאור יודע את זה, קיבלנו הודעה, גם יעקלו את החשבונות, יטילו עיקול על חשבונות החברה הכלכלית, שזה לא היה נורא, אבל גם על החשבונות של העירייה ואז האמת היא שדי נכנסנו ללחץ, כי כרכו את העירייה ביחד, היה לזה די הרבה פרסום באותו זמן.

מר יצחק קאול: זאת שאלה מאוד חשובה, הם יכלו לעקל?

גב' אורית פפר: אני לא נכנסת, אני לא משפטנית, עם כל הכבוד, אבל עובדה שמכיוון שאנחנו היינו בעלי המניות, בעלי מניות עשו, איפה שהיה כסף, הם חיפשו כסף.

אנחנו הגענו בזמנו בעזרת מי שישב בבוררות, זה עו"ד שניצר, העברנו להם חלק מהכסף ששמרתי כל השנה, הועבר ל"מנרב-מקורות", אני זוכרת כ-5 מיליון ₪, את היתרה הם הסכימו לחכות, אנחנו יצאנו במקביל למכרז להפרטת המכון. כסף שהגיע מהפרטת המכון קודם כל הועבר ל"מנרב-מקורות" לסגור את החובות.

גב' נעמי זהר: זה לא בדיוק הפרטת המכון.

גב' אורית פפר: סליחה, הפעלה שלו ל-24 שנה.

גב' נעמי זהר: זה לא הפרטה, המכון נשאר שלנו, זה רק ההפעלה שלו.

גב' אורית פפר: הפעלה ע"י גוף פרטי, לא הפרטה. את הכסף העברנו ל"מנרב-מקורות", כ-14 או 15 מיליון ₪ העברנו לבנק לאומי על חשבון החובות. אני מזכירה לכם, 45 מיליון ₪ גדלו בקצב רצחני. ואז הגענו עם בנק לאומי להסכם שחלק מהכסף ישולם בהרבה תשלומים, ב-12 שנה, היתרה, על

זה היה הסכם שנחתם בסוף 2002, עשינו עוד כמה דברים בסוף 2002, תחילת 2003. בניגוד לכל הדעות של כולם הצלחנו לקבל לפחות את המע"מ על ה-21 מיליון ₪ של המכון, קיבלנו קרוב ל-3 מיליון ₪ ממע"מ, חלק הלך לרואי חשבון שטיפלו בנושא הזה, את היתרה העברה על חשבון ה-6 מיליון ₪ הלוואה, שהייתה הלוואת קישור, העברתי לבנק לאומי להקטנת החובות של החברה הכלכלית. ולכן, במאזנים אתם רואים במקום 45 מיליון ₪ גירעון שהיה לחברה הכלכלית בסוף 2002, 33 מיליון ₪.

היו עוד כמה דברים פתוחים בחברה הכלכלית, את המס שבח, איילת טיפלה במס שבח, שבכל זאת היינו צריכים לדווח על העסקה של המכירה ושל הקנייה ושל ההעברה. היינו צריכים לדווח על העסקה מול החברה הכלכלית, זה בסופו של דבר נגמר בסכומים יחסית קטנים.

מה שעוד עשינו במהלך 2002, היו עוד עובדים בחברה הכלכלית, הייתה מזכירה והיה מהנדס שהיה אחראי על תפעול המכון, על השגחה. 2 העובדים האלה סיימו את עבודתם. בני בלינגר במהלך 2002 שימש כמנהל עסקים, עבר המכרז של הפעלת המכון לגורמים פרטיים והוא טיפל בזה במשך כשנה. בתקופה הזאת הגיעו כל מיני תביעות של החברה הכלכלית, בכל מקום פורסם שהחברה הכלכלית לא מתפקדת. החל מתביעה על הפעלת מעלית שמעולם לא

-אני לא יודעת מתי המועד של הדיון, כלום לא קרה. למעט דינה דנון, שעשתה את החישוב הכלכלי בזמנו על תשלומים, אין לנו אף אחד שיכול לעזור כרגע בנושא הזה.

עוד מהלך שקרה, בשל התשובה של הבורר, לגבי רג"א שאחד הדברים שהיה בבוררות, זה שהמכון התקבל במצב לא טוב מ"מנרב-מקורות" ולכן הגשנו מעין תביעה שנמצאת בבוררות אצל יורם גדיש, נגד חברת או "מנרב" או "מקורות", כי הם מתווכחים ביניהם מי עשה מה ומי נתן למי ומי אחראי, על זה שבעצם המכון לא הועבר לנו כפי שהם התחייבו, דברים קטנים כולל תוכניות שהם לא טרחו להעביר ורג"א היו צריכים אח"כ לשחזר תוכניות, או הפעלות, ספרי הפעלה מה שנקרא.

מר יצחק קאול: איציק, תקשיב לסיפור, שלא תחשוב שזו בעיה פוליטית, זו בעיה קשה מאוד.

גב' אורית פפר: אני מספרת לכם, אני החלטתי פעם אחת להעלות, כי זה סיפור בלהות.

מר יצחק רוכברגר: זו לא בעיה פוליטית, אבל תפסתם טרמפ פוליטי חבל על הזמן.

גב' אורית פפר: אני לא פוליטיקאית. אני חייבת להגיד לכם, החברה הכלכלית היא סיפור בלהות מכל כיוון.

גב' נעמי זהר: היא מתחילה ממינוס 45...

גב' אורית פפר: לא, היא לא מתחילה במינוס 45.

גב' נעמי זהר: אבל איך הגענו למינוס 45?

גב' אורית פפר: תקראי את הדו"ח. תקראי גם את הדו"ח של ערן זמיר.

מר מאיר דורון: אם משהי יודעת, היא כבר דיברה איתי, זה היה לפני 5 שנים.

גב' אורית פפר: דרך אגב, הדו"ח של אודי שטראוס כולל הדיווחים שהיו למליאה ולחברה הכלכלית.

גב' נעמי זהר: אני הייתי חברת מועצה.

מר מאיר דורון: בדיווחים שהיו כשהתחיל החוב את לא היית חברת מועצה. לא נעים לי להגיד לכם, זה נפתח רק ב-11/1998, כאן הייתה הישיבה הראשונה.

גב' נעמי זהר: ב-5 שנים שלי לא קיבלתי דיווח.

גב' אורית פפר: נכון, לא ב-5 שנים, לפני, הדו"ח של אודי מדבר על ההיסטוריה. מה שקרה, אנחנו נמצאים היום בבוררות מול "מנרב-מקורות", לגבי המצב שהם השאירו לנו את המכון עד סוף 2002, כשביניהם הם מתווכחים מי אשם, כי אחד בנה ואחד הפעיל. גם שם יש בעיה מי ייתן חוות דעת מאיזה כיוון ואחד הדברים שאמרנו שאולי ניקח "תהל מהנדסים", שנתנו את הבוררות עם רג"א ושאנחנו מצטטים אותם בעצם בבוררות עם "מנרב-מקורות".

במהלך 2002, באמצע כל הבלגאן מול בנק לאומי והמכרז שפורסם, קיבלתי מכתב מחג"מ ובמכתב הזה היה כתוב שגיא ביירון, במשך שנים לא ענה ולכן פונים אליי. הייתה רשימה של סכומים שהחברה הכלכלית התבקשה לשלם. אני פניתי באותו זמן לרו"ח אודי שטראוס ושאלתי אותו במה מדובר, גיא ביירון לא רצה לענות. באמת מצאתי מכתבים שנכתבו בזמנו ולא מצאתי תשובות, כי ניסיתי כל הזמן לשחזר כל מיני התכתבויות בחברה הכלכלית, זה לא היה פשוט, יש לי חלקי קלסרים.

אודי שטראוס עזר לי לענות תשובה לחברת חג"מ או לד"ר פולקמן. בתשובה שלי כתבתי שלא רק שהחברה לא חייבת כסף, אלא בעצם, לפי החישוב שלי ואני אומרת, נעשה עם רו"ח שטראוס, בעצם חברת חג"מ חייבת לחברה הכלכלית 200,000 ₪ ובמשך תקופה די ארוכה לא שמענו כלום. לקראת סוף הקדנציה של המועצה הקודמת, החברה קיבלה עוד פעם מכתב, המכתב אז היה מופנה רק אליי, הפעם היה מופנה לכל חברי הדירקטוריון. הייתה ישיבה של חברי הדירקטוריון הקודמים, עו"ד שניצר הגיע והוא התבקש ע"י חברי הדירקטוריון לענות לחברת חג"מ לד"ר פולקמן, אין על מה לדבר, ראה את המכתב של אורית מתאריך זה וזה, אין על מה לדבר, אנחנו לא משלמים. המכתב הזה יצא.

מר יצחק קאול: ד"ר פולקמן היה בחברת חג"מ? אני חושב שהוא היה בחברת רג"א.

גב' אורית פפר: חג"מ. רג"א, למי שלא יודע זו חברה שבעצם היום, בין יתר עיסוקיה, היא מספקת את הפועלים לעיריית רמת השרון ומשמשת לטאוט כביש, מתמחה בדברים של תברואה, יש להם הרבה עסקים בכל הארץ. הם ניגשו למכרז הזה, אני לא מכירה כ"כ טוב את המכרז, אבל במכרז הזה התבקשו (2 דברים : 1) להראות עוצמה כלכלית, שיכולים לעמוד בכל התשלום

גב' נעמי זהר:

אז פולקמן היה מומחה של רג"א?

גב' אורית פפר:

אני מניחה, אני לא ניתחתי את המכרז, הייתה

חברה שהתבקשה. זה מה שהיה צריך, בזה חג"מ, לא פולקמן, חג"מ השתתפה בצד המומחיות. לא אני בדקתי את המכרז, אני לא מכירה אותו, אני יודעת שזה היה ה- by product. דרך אגב, זה באמת עלה כשאבנר ואני ומשם מצוטט, באמת קאול ציטט ...

חג"מ היו המומחים של חברת רג"א, היו צריכים להראות מומחה שיודע להפעיל מכון ביוב. אחד הדברים, אתה קראת באחת הישיבות הקודמות את הנייר שאבנר כתב לבורר בעניין עם רג"א. שם עלו כל הדברים, איך יכול להיות שבאה חברה רג"א ואומרת, הרי המכרז היה, אתם מקבלים את המכון as is, איך יכול להיות שאתם אומרים: המכון as is - ואתם לא ידעתם מה היה, כי הרי האיש המומחה שלכם, יושב איתכם.

באחת הטענות שעלו בבוררות ובגלל זה הלכנו לבוררות עם "מנרב-מקורות", כשבאמצע "מנרב-מקורות" לא היו בסדר, זו אחת הטענות, עכשיו אנחנו בצד השני מול "מנרב-מקורות", אני רק רוצה לסבר את האוזן, "מנרב-מקורות" תבעו אותנו מהצד השלישי, סמטוחה אחת גדולה. מי שמתפרנס היום מזה זה רק עורכי הדין.

החברה הכלכלית, הדירקטוריון הקודם החליט לא לענות בתשובה שלילית לד"ר פולקמן, לחג"מ לגבי הבקשה שלו לכסף. בשנת 2004 הגיעה תביעה, התביעה הוגשה נגד החברה הכלכלית, לא נגד העירייה.

תחילת הקדנציה הזאת, ינואר, פברואר, מרץ, אני ממש לא זוכרת מתי, התכנסו בחדר של ראש העיר, היה מאיר דורון, ראש העיר, קאול, אני חושבת שאתה היית בישיבה הזאת. מאיר, אתה זוכר מי היה בישיבה? כי אני לא

רק חשוב לי לציין שבתביעה עצמה מוזכר המכתב שלי, שאני עניתי שאני לא מוכנה לשלם ומסכום התביעה יורד עוד ה-200,000 ₪ שכתבתי שד"ר פולקמן או חג"מ חייבים לחברה הכלכלית. כרגע, אם ככה, יש בעצם 3 הליכים משפטיים, שנשארו בסוף 2003.

מר יצחק קאול: הם עדיין מתקיימים?

גב' אורית פפר: כן, שום דבר לא קרה.

מר יצחק קאול: זה לא עניין של ההיסטוריה, זה של היום.

גב' אורית פפר: זה התחיל ב-2002 ולא נגמר עד היום. אני מדברת

כרגע על תביעות שהתחילו ב-2002, אני לא מדברת על תביעות שהסתיימו. תביעות שהתחילו ב-2002, אני מזכירה לכם, "רותם מצללים" 80/97, "מנרב-מקורות", תביעה שלנו ותביעת נגד על הפעלת המכון בתקופת ביניים והתביעה של חג"מ על כסף שמגיע מתקופת הקמת המכון, כסף שמגיע לחג"מ על זה שהם שימשו כשנה כיועצים, כמומחים לביוב בבוררות שהייתה עם "מנרב-מקורות" ואני חושבת שזהו, או שהיה עוד משהו, אני ממש לא זוכרת.

גב' נעמי זהר: המומחים זה גם פולקמן, נכון?

גב' אורית פפר: אנחנו מדברים על חג"מ.

מר יצחק רוכברגר: אין מומחה יותר ממנו.

- גב' נעמי זהר:** אם משלמים עוד 50 מיליון ₪ זה מומחה מיוחד, התוצאות מדברות בעד עצמן, תראה למה הגענו.
- מר יצחק רוכברגר:** למה הגענו?
- גב' נעמי זהר:** למינוס 50 מיליון ₪.
- מר מאיר דורון:** כדי להיות הוגן, יש לי מכתב שגב' נעמי זהר שולחת ליאיר ומתנצלת על זה ולא רוצה לפגוע בו.
- גב' נעמי זהר:** זה לא עניין אישי.
- מר מאיר דורון:** יש מכתב כזה?
- גב' נעמי זהר:** לא יודעת.
- מר מאיר דורון:** יש מכתב שאת שלחת לו?
- גב' נעמי זהר:** לא זוכרת כרגע.
- מר מאיר דורון:** אז בואו נרד לנושאים אישיים.
- גב' נעמי זהר:** דיברתם על מומחה, מומחה זה אישי? זה לא אישי, זה מקצועי.
- מר יצחק רוכברגר:** את יודעת שהוא מומחה, היום, מה לעשות, הוא מומחה מספר אחת. למה את מאשימה אותו בכלל?
- גב' נעמי זהר:** את מי להאשים? אותך?
- מר יצחק רוכברגר:** תאשימי אותי.
- מר מאיר דורון:** נעמי, את יודעת בדיוק שהדבר הזה הוקם בחטא, לא היה צורך במקום הזה, ניסינו למנוע הזה, הצעתי להם התחברות לשפדן, לא היה צורך במקום הזה, זה מגלומניות של מישהו שהקים את המכון.
- גב' נעמי זהר:** של מי?
- מר יצחק רוכברגר:** לא של יאיר פולקמן.
- מר מאיר דורון:** מאחר וזה מוקלט, אז אני לא אגיד לך את זה כעת, אבל את יודעת שזה מגלומניה לעשות את זה, מי שחושב שיכול למכור מי

גב' עליזה תמרי:

היה צריך להגיד שלא כדאי לעשות את זה.

גב' אורית פפר:

כל מה שאמרתי לכם היה הרקע. המאזן של 2003

שמונח לכם כאן, מפרט פה כמה דברים: א) את אותו הסכם היסטורי, אם תלכו למאזן בעמ' 12, לא לדו"חות ביקורת, למאזן בעמ' 12. שאלתם אותי כל מיני שאלות, כל הסיפור של '96, קאול, כל ההתחברות עם העירייה והאישורים וב-'98 וב-'99 וכל הדברים האלה, מופיע פה, מופיע כל השנה בדו"ח של הרו"ח.

מסגרות יתרות ההלוואות שנשארו לחברה הכלכלית, שמדובר על ההלוואות שנלקחו, זה מופרד בעמ' 11. אני מחזירה אתכם לעמ' 3, בעמ' 3 רואים את המעבר, אם אתם רואים התחייבויות שוטפות, בסוף 2002 היו 44 מיליון ₪ באשראי מתאגידים בנקאיים, זה אומר שזה נשאר בעו"ש, מה שהזכרתי, זה היה אחרי שבמשך שנה שלמה עוד שילמנו כסף.

מר אליעזר בר:

היה מינוס 43 בעו"ש?

גב' אורית פפר:

מינוס 44 בעו"ש, כן, זה ריבית חריגה. זה היה 52

בסוף 2001. אתם רואים את התרגום של הכסף, בסוף 2003 יש הלוואות לטווח ארוך, 27 מיליון ₪, זה אותם 27 מיליון ₪ שמפורטים פה במאזן, אין עובדים בחברה הכלכלית, מחזירים את ההלוואות מדי חודשיים, אנחנו זוקפים את זה למניות של החברה הכלכלית. מה שקורה היום בחברה, אנחנו משלמים לעורכי דין על ניהול התביעות, משלמים לרו"ח פעם בשנה על הכנת המאזן, משלמים על ביטוח לנושא משרת דירקטורים, אני חושבת שזה הדבר הכי חשוב שאנחנו עושים ולא הפסקתי את זה מעולם.

יש לנו פה הפרשה במאזן ואתם תראו את ההסבר של רו"ח אהרון כהן ממשרד שטראוס-עזר, הוא כותב פה לגבי ההפרשות, הוא לקח את זה ממה שכתב

מר מאיר דורון: ז"א זה עדיין בבית משפט ויש כאן כל מיני סיבות

שלא נדבר על זה, דבר שבתביעה אנחנו לא נדבר.

גב' אורית פפר: אם היה צריך להציג את הפעילויות של החברה

הכלכלית, אני חושבת ש-2002, 2003 מוצה פה, לא היה שום דבר חוץ מפירוק, הקפאה והקטנת הגירעון.

מר אליעזר בר: למה לא מינו כונס נכסים?

גב' אורית פפר: עו"ד גלאור העלה את זה בישיבה בתחילת 2004,

הוא בעצם אמר: מה אנחנו צריכים את הגועל נפש? -העירייה פשוט ערבה לכסף. וביום שתעשו כינוס נכסים פה, אין שום בעיה, אנחנו נשלם בבת אחת את כל האגרה.

מר אליעזר בר: קודם כל יש נכס ששווה משהו.

גב' אורית פפר: אין נכס, אף אחד לא שם 21 מיליון ש"ח ורוצה

שמישהו אחר ...

מר מאיר דורון: הנכס הזה, ב-21 שנה הקרובות לא נמצא בידינו.

גב' אורית פפר: אני רוצה להגיד לך יותר מזה, הקרקע משועבדת,

אז באמת לבנק הייתה בעיה, הקרקע שלו, אתם יודעים שאף אחד לא ייקח.

מר אליעזר בר: זו קרקע עם השבחה.

גב' אורית פפר: איזה השבחה? המכון לא אצלך היום.

מר אליעזר בר: זה שווה בדיקה, לדעתי.

גב' אורית פפר: היה מספיק קשה עם בנק לאומי, עשינו עסקה מרובעת, זה היה פרויקט לא נורמאלי, כי זה העביר לזה וזה ויתר על זה וזה חתם לזה, היו שם 4 קבוצות עורכי דין. אם אנחנו היום עושים כונס נכסים ותאמינו לי שיהיה לי הרבה יותר קל, אנחנו צריכים לשים היום קרוב ל-30 מיליון ₪ מזומן, לא נראה לי שזאת פעילות חכמה.

מר אליעזר בר: המאה אחוז של המניות שייכות לעירייה, השאלה מה ההתחייבויות.

גב' אורית פפר: יש לכם את זה פה, העירייה התחייבה להחזיר את ההלוואה במשך 12 שנה.

מר יצחק רוכברגר: פה מדובר לא על העירייה.

מר מאיר דורון: וגם אם העירייה תסדיר את זה, היא תקבל בסוף הנחה של 3 מיליון ₪.

מר יצחק קאול: ברשותכם, אני רוצה כמה דברים ואני מבקש שהפעם תהיו סבלנים אליי, כי אני רוצה פה באמת בהרחבה. דבר ראשון, איציק, אתה ביקשת ממני להיות חבר בחברה הכלכלית, צלצלת אליי וביקשת ואני הצטרפתי לחברה הכלכלית, זאת לא הייתה יוזמה שלי ואני לא הצעתי לך להצטרף, אבל מרגע שבאתי לחברה הכלכלית, מה לעשות, אני קורא את הדברים שנוגעים לי, מסתכל ומעיר את מה שאני חושב שאני צריך להעיר כחבר במועצה הזאת.

הוזמנתי אחרי בערך חצי שנה לדירקטוריון החדש הראשון של החברה הכלכלית. בדירקטוריון הזה רצו לדבר על הדו"חות הכספיים של 2003. אני הערתי שאני ממש מופתע, אני חבר חדש בדירקטוריון, אני לא מכיר מספיק את החברה הכלכלית, חוץ מלקרוא קטעי עיתונים ודברים מהסוג הזה, אני לא קראתי מספיק, מבקש שיציגו לי את החברה הכלכלית, את המטרות, את

לצערי לא היה שם לא איציק ולא מאיר דורון, שהיו חברי דירקטוריון בקודם וביקשתי שיקיימו ובאמת קוים עוד דיון. קוים עוד דיון, לא אושרו הדו"חות הכספיים, קוים עוד דיון.

גם בדיון הזה הערתי את ההערות שאני מעיר אותן כאן, אמרתי: זה לא נראה לי, לא נראה לי דירקטוריון חדש לחברה כלכלית כושלת, לחברה שתכננה ב-27 מיליון ₪, הגיעו לעלות של 54 מיליון ₪ במקום 27 מיליון ₪. טענות קשות מכל הכיוונים, תביעות בלי סוף, לא נראה לי, עם כל הכבוד, שאני אבוא ואני אשים עכשיו את האצבע על המאזן הכספי, בלי שאני אקבל, כחבר דירקטוריון, עם אחריות דירקטורית, הסברים מקיפים על מה קרה בחברה הכלכלית ושאני אוכל לשאול שאלות, כולל כמה שאלות שעלו כאן כרגע, שאלות יסודיות, עם הסברים רציניים, לפני שאני שם, עם כל הכבוד, את האצבע על 2003 ואומר: בסדר, נתנו לי דו"ח, לא קראתי אותו, אבל קדימה, תלכו הביתה, שלום על ישראל. לא נראה לי.

לא קיבלו את דבריי, מותר לא לקבל את דבריי, אבל אני מאוד התרגזתי כשקיבלתי אח"כ פרוטוקול וכתוב: יצחק קאול מבקש לקבל דיווח לגבי הפאשלות שהיו בהקמת מכון הטיהור. – לא.

אז הנה, לכם עכשיו אני גם מרחיב את הדיבור, אני לא רוצה רק לקבל דיווח על הפאשלות, אני רוצה לקבל את המטרות, את החזון, את הדרכים, את הכישלונות, מה היו הסיבות, מה היו הלקחים, את אלה ביקשתי. אמרתי: יש דו"ח של רו"ח שטראוס, אני רוצה שנדון עליו, ננתח אותו, נבין מה היו הסיבות למה שצריך ונראה גם אם צריך לעשות משהו בעקבות הדו"ח הזה. ככה עושים בכל מקום, בקבוצת כדורגל, בצבא, ביחידה, בחברה, לוקחים ומנתחים את הכישלונות, לא רק בגין העבר.

מר יצחק רוכברגר: אבל אתה מדבר כל הזמן על '96, '97, '98.

מר יצחק קאול: לא משנה, אני מדבר גם על העתיד, על הלקחים ושצריך לחתום על המאזנים. בגלל זה זה רלוונטי, בגלל שרוצים שאני אחתום על הדו"חות. המשמעות של אחריות דירקטורים, זה כשהם באים לאשר ולחתום את הדברים, שהם מבינים את מה הם עושים, הם מבינים על מה הם חותמים, הם לוקחים על עצמם אחריות והם מוכנים לעמוד אח"כ בתביעות שיהיו בגין האחריות למה שהם עושים.

מר מאיר דורון: ומה הם עושים שחורג מהנורמה? אני כמוך צריך לחתום.

מר יצחק קאול: יש הרבה דברים שאני אגיד, יש עוד הרבה דברים שאני לא יודע, אני לא אגיד. אני לא מתיימר לדעת כל מה שקרה בחברה הכלכלית, אני גם בטח אעשה הרבה שגיאות, זה מה שאני רואה מהנקודה שלי.

לכן, קודם כל הערתי לדברים האלה, למהות ולנושא של התנהגות הדירקטוריון לפני שהולכים לאשר את הדו"חות הכספיים. חשבתי שזה לא רציני שנאשר את זה כך ולכן התנגדתי גם לאישור הדו"חות הכספיים ואני חוזר על ההערות האלה כאן. אני כתבתי מכתב לגבי הדברים שאני מבקש שיכניסו במכתב לראש העיר, אני מבקש עדיין שיכניסו אותם לפרוטוקול, לא משנה לי אם זה כאן או לשם. זה הערות שלי, ציטטתי שם כדי לא לצטט עכשיו שוב.

מר יצחק רוכברגר: אמרנו בסדר.

מר יצחק קאול: חלק תיקנת, אבל אני רוצה את הציטוטים של רוה"ח שטראוס, שהוא מעיר הערות קשות. אמרתי אותן שם בדו"ח, אני לא חוזר עליהן.

גב' אורית פפר: הדו"ח של 2003 אתה רוצה?

מר יצחק קאול: לא, על הדיון של הפרוטוקול ועל ההערות שישנן של רוה"ח, שבהן אני רואה את ההערות המרכזיות, לגבי הדברים שהיו לא תקינים. אני עדיין מבקש שיצרפו את זה לכאן, כתבתי את זה בכתב, אני לא חוזר על זה עכשיו, אני מבקש שיצרפו את זה.

עכשיו אני רוצה להגיד הערה שנוגעת למאזן. אם אני מנתח את מה שכתוב בכל הדו"חות, חלק מהדברים את אמרת, אני חושב שלא יכול להיות דבר כזה, שאנחנו לא נתבע נגדית, את מי שתובע אותנו מכל הכיוונים. יש כאן, אני רוצה שתדעו, אני עושה את זה בצורה ציורית, יש כאן כאילו איזו פרה, עם 4 פטמות ומישהו צמוד לארבעת הפטמות יחד ויונק מהפרה הזאת. הפרה זו העירייה, יונק בלי סוף כסף מהעירייה, פעם דרך רג"א ופעם דרך חג"מ ופעם ישירות הוא יונק ופעם דרך עוד כל מיני כיוונים, יונקים כל הזמן מהעירייה.

מר יצחק רוכברגר: הערת ביניים. במהלך העבודה יש גם מישהו אחר שיונק מרמת השרון כבר 20 שנה, תוכנית מתאר מסוימת והתגלה בשבוע שעבר, תיכף אני אגיד לך, החבר שלך, זה שפוטר מהעירייה, נתן לו...

גב' נעמי זהר: לא, לא, לא שלא יקליטו, אלא שלא יגידו.

מר אליעזר בר: דנים על החברה הכלכלית.

גב' נעמי זהר: מה הקשר? זה נשמע רע.

מר יצחק קאול: אני הערתי לכל המהלך, גם כשדיברו על תוכנית האב, הערתי שלא ייתכן שיש תוכנית אב אינסופית וש-3 פעמים משלמים כסף על אותו דבר, הערתי על זה כאן, בלי שום משוא פנים. אני אומר את דעתי, אני אומר דירקטורים של החברה הכלכלית ואני אומר גם לכם כחברי מועצה כאן, חד-משמעית אני אומר את זה. אם אתם לא חושבים, אחרי כל הדברים, אני אצטט עוד כמה דברים, אם אתם לא חושבים שצריך לתבוע את חברת חג"מ ואת ד"ר פולקמן, למרות שכועסים עליי, חברים שהיו איתי בעשייה

מר יצחק רוכברגר: השאלה היא לא זאת ואני לא רוצה כרגע להביע את

עמדתי בנושא. השאלה היא כזאת, זה לא חכמה להגיד תתבע נגד, השאלה אם יש לך case לתביעת נגד, זה אחד.

גב' נעמי זהר: להביא את עו"ד שניצר.

מר יצחק קאול: לא יודע אם צריך דווקא את שניצר.

מר אליעזר בר: זה טקטית נכון לעשות את זה.

מר יצחק קאול: זה לא פרויקט שהיה בו כישלון של 10%, 15%,

20%, 25%, יש פה כישלון אדיר, עם תביעות אחד נגד השני, אתה רק יכול לקבל סחרחורת כדי להבין את התביעות שישנן פה במעגלים, מי נגד מי, תובע את מי, מתי ולמה. אני אומר לכם, מהקריאה של הדו"חות, אתה לא מצליח להבין מי. אני אומר לכם את זה, למה זה תבע את זה ולמה ההוא תבע את ההוא ולמה פעם הוא מגן ויועץ ופעם שנייה הוא שם והוא תובע ישירות. אני אומר לכם, קראתי את החומר ואני לא הצלחתי להבין, אתה מקבל סחרחורת מקריאת החומר, האמינו לי, אני אומר לכם, זה לא אופוזיציה וקואליציה. אני גם רוצה להגיד לכם פעם אחת, תמיד אתם אומרים לנו, האופוזיציה תמיד היא נגד-לא נכון, הרבה פעמים, 80% מההצבעות שלנו עם הקואליציה. אני אומר לכם, פעם אחת תצביעו עם האופוזיציה, לדברים שאני חושב שהם נכונים.

מר יצחק רוכברגר: אתם מצביעים בנגד, אח"כ קורה מצב שאתם נגד,

אני לא מבין את זה.

מר יצחק קאול: רק לפעמים. עכשיו אני אומר, יש פה אחריות

דירקטורים. אגב, לפי דעתי, העירייה, אנחנו הגוף שמעבירים את הכסף, זה

שאלתם אותי קודם, למה ישנו ביטוח דירקטורים? הביטוח דירקטורים הוא בדיוק בשביל שכשצריך תובעים אותם ויש מי שמגן עליהם. אני אומר לכם באחריות, שתביעה של אלה שגרמו לנזקים ולתביעה של הדירקטורים שהיו אחראים, הם אחראים, הם דירקטורים. אז הנושא של 'אם אנחנו נתבע', את הנושא של אחריות דירקטורים, חלק מהכסף נחזיר לתושבים, יהיה לנו יותר לחינוך, יותר לספורט, יותר לגינונים למיניהם, אפילו יותר לנושאים הדתיים של גריידי. יהיה לנו כסף, אבל יהיה לכדורגל, אחרי שיבדקו, גם יהיה. אני בעד כדורגל, לצערי יש פה בעיות קשות.

אני רוצה להעיר עוד הערה. מכון הטיהור, פורמאלית, לא נתקבל עד היום ותיכף אני אצטט לכם ממישהו אחר, לא מאבנר גולן.

גב' אורית פפר: לא התקבל ע"י מי?

מר יצחק קאול: ע"י החברה הכלכלית.

גב' אורית פפר: אף פעם לא, זה עבר ישר לרג"א.

מר מאיר דורון: זו הייתה החלטה שהייתה, כשלא אתה ולא אני היינו.

מר יצחק קאול: אם הייתה החלטה כזו, אני רוצה לתבוע את אלה שלקחו החלטות לא נכונות בעניין הזה.

גב' אורית פפר: הרי היה בורר, שאם נקבל את הכסף ימסרו לנו, החברה הכלכלית לא יכלה לשלם כסף, אם היא לא תקבל מרג"א.

מר יצחק קאול: אני רוצה עוד כמה הערות. מה שאני אומר, רבותיי, כדי שלא נגיד כאן, יש כל מיני אנשים, אם זה עניין של העבר, זה לא עניין של העבר, התביעות האלה שפה, קיבלנו פירוט רציני מאוד של הגזברית, הן

נשארו עוד 9.

גב' אורית פפר:

מר יצחק קאול: עכשיו אני רוצה להגיד לגזברית, אני מאוד מעריך את הגזברית ואת עבודתה המקצועית, אבל הגזברית, אני מאוד לא אהבתי שבדירקטוריון, כשאמרתי: יש פה דו"ח של שטראוס, חמור מאוד, קשה מאוד. - היא אמרה לי שהיא לא קוראת אותו וגם כשביקשתי שהיא תקרא אותו, לא דרשתי ולא הוריתי, אני לא מורה לה...

הורית לי, כתוב בפרוטוקול, לא אני כתבתי אותו.

גב' אורית פפר:

מר יצחק קאול: זה שכתוב בפרוטוקול לא מעיד על כלום. אגב, אני רוצה להגיד לפרוטוקול, הפרוטוקול לפניכם, אני רוצה שאתם תסתכלו לפרוטוקול הזה של החברה הכלכלית ותגידו לי באמת, אופוזיציה וקואליציה, אם זה פרוטוקול ראוי של דירקטוריון ראשון של חברה כלכלית, אחרי כישלונות של 50 מיליון ₪, האם זה הפרוטוקול הראוי של החברה הכלכלית ברמת השרון? מה שתגידו אני אקבל, אם תגידו כן, אני אקבל.

לכן, אני הערתי ובאמת כעסתי על הגזברית, שזה לא ראוי. מה ז"א? יש דו"ח של רו"ח, לא אני כתבתי אותו, לא אני הזמנתי אותו. העירייה ביקשה אותו והזמינה אותו ולפניי, אז לכבד את הדו"ח, לקרוא את הדו"ח, דווקא מהגזברית המקצועית ...

רוה"ח שכתב את זה עשה לי תקציר ואמר לי לא

גב' אורית פפר:

לקרוא אותו.

אני רוצה כמה הערות מהדו"ח הכספי, אני אשתדל

מר יצחק קאול:

לעשות את זה מהר וגם אולי שאלות, אם צריך. אני מציג את זה כשאלה, מה שאלתי בר העיר קודם. אני שאלתי את עצמי ואני רוצה על זה תשובה, על

- גב' אורית פפר:** יש את בעיית המניות.
- מר יצחק קאול:** בסדר, חברה בע"מ. חברה בע"מ, אין לה כבר רכוש כי היא מכרה את הרכוש, אני רוצה שיהיה ברור ואני רוצה על זה תשובות, לא סתם, תשובות של רו"ח. אם משהו חושב שיחטפו כאן מריחה ויאשרו את המאזן ובזה נגמר העניין, זה לא כך.
- גב' אורית פפר:** למה לא שאלת את רוה"ח שהיה?
- מר יצחק קאול:** יש הרבה שאלות שאני עוד לא יודע לשאול, אולי אני עוד לא יודע לשאול. אבל מה שאני אומר, זאת חברה בע"מ, היא חייבת מיליונים של כסף, היא נכשלה בפעולותיה, אני רוצה לדעת מה פתאום, יכול להיות שצריך לסגור אותה וגמרנו, מה פתאום להזרים 30 מיליון ₪?
- גב' אורית פפר:** למי מזרימים 30 מיליון ₪?
- מר יצחק קאול:** לבנקים.
- גב' אורית פפר:** לא, על המכון. אתה מדבר על הקמת המכון.
- מר מאיר דורון:** למה אתה מתכוון, שלא נשלם את החוב?
- מר יצחק קאול:** כן.
- מר אליעזר בר:** כל יום פושטות את הרגל חברות.
- מר מאיר דורון:** לא, אבל אנחנו אחראים.
- גב' אורית פפר:** חברה כלכלית של עירייה ולא פונים לעירייה?
- מר אליעזר בר:** לא בהכרח, צריך לבדוק.
- מר מאיר דורון:** יש פסיקה שחברה כלכלית זו זרועה ארוכה של העירייה.
- מר אליעזר בר:** נכון, השאלה מה ההסכם מול הבנק.

מר מאיר דורון: כאן אתה בא ואומר שאם אנחנו מצביעים לתת,

אנחנו האנשים הרעים, הולכים, מחלקים את הכסף של התושבים, כאן יושבים מסביב עיתונאים והם יבינו באמת שיש לנו ברירה, שאנחנו יכולים לא לאשר את התשלומים לבנק.

מר יצחק קאול: את הכסף של התושבים כבר חילקו, 50 מיליון ₪.

מר מאיר דורון: חילקו, אני מציע, אתה קראת טוב את הדו"ח של

שטראוס?

מר יצחק קאול: כנראה יותר טוב מהרבה מהאנשים שהיו צריכים

לקרוא.

מר מאיר דורון: יכול להיות.

מר יצחק קאול: תקרא. בעמ' 8 כותב רו"ח שטראוס בסעיף ד', 2

השורות בסוף: "המשך קיום החברה כעסק חי, בהזרמת ההון, במימון ע"י העירייה". שורה נוספת, אני רוצה לשאול למה ואני רוצה על זה הסברים, יכול להיות שזאת אופציה ואי אפשר להגיד זה לא אופציה, כותב רוה"ח: "בדו"חות הכספיים לא נכללו התאמות שהיו נדרשות, אילו החברה לא הייתה עסק חי". -ז"א, אין מה להתבדח מהשאלה הזו שאני שואל, השאלה הזאת, האם זה נכון להמשיך ולנהל את זה כעסק חי, לא אני אומר את זה.

מר מאיר דורון: אבל מי אומר שזה עסק חי?

גב' אורית פפר: זה לא עסק חי. לך לעמ' 12.

מר יצחק קאול: בטח שזה לא עסק חי, זה עסק מת.

גב' אורית פפר: זה לא עסק מת, זאת הבעיה, הוא במכונת החייאה.

מר יצחק קאול: אני מבקש מהגזברית, מרוה"ח, אני מבקש, השאלה

הזאת, השיקול הזה, האם צריך להפעיל את זה כעסק חי, האם צריך לסגור את החברה, האם צריך לעשות פעולות אחרות וכן לעשות פה פעולת התאמה

מר מאיר דורון: אז אני אומר לך, אנחנו התייעצנו עם האנשים המתאימים...

גב' נעמי זהר: ... זה מצחיק אותי.

מר מאיר דורון: תעירי עוד פעם את ההערה שלך, אח"כ תגידי למה פונים אלייך.

גב' נעמי זהר: אתה האחרון שיש לו זכות לכעוס היום.

מר מאיר דורון: למה אחרון?

גב' נעמי זהר: כי אתה מפריע כל הזמן.

מר מאיר דורון: את חוצפנית בצורה בלתי רגילה. את חוצפנית ולא אכפת לי שתעשי מה שאת רוצה. יצחק, אני דן איתך ברצינות, אני לא עושה את זה לקריאות ביניים. אנחנו התייעצנו מה לעשות, האם להמשיך את החברה, לסגור אותה. עורכי הדין והיועצים אמרו לנו: אתם סוגרים את החברה, אתם תשלמו הכל בבת אחת, לא יהיו יותר הסכמים. הוא כעת אומר לסגור אותה. ב-2001 כבר דיברתי על הסגירה, ניסיתי ב-2000. הייתי אופוזיציה, רק לא נתנו ככה לדבר בצורה כזאת, הייתי אופוזיציה לבד, ישבתי עם עוד 2-3 חברים וניסיתי לסגור את החברה.

אח"כ אמרו לי: אם תסגור אותה, יבוא כעת הסכום לשלם בבת אחת. -ואז הצעתי: תבדוק את הדו"ח, ממתי הוא. -אני מבטיח לך שהגב' קרנהולד לא כתב שום דבר כמעט בדו"ח, אם אני אומר לך כעת, ישבה איתי, אני ישבתי עם כל היועצים ואמרו לי את הדבר הזה: אל תסגור, מפני שאתה תשלם כעת הכל -והקפאנו את פקודות החברה. החברה היא עסק חי כמו שגווייה בתוך פריגיידר היא עסק חי, בדיוק אותו הדבר.

מר אליעזר בר: אני חושב שזה שווה בדיקה נוספת. מאחר והבנק הוא הנושה המובטח היחיד. צריך לבדוק את ההסכם מול הבנק. זו לא פעם ראשונה שהבנק נשאר חשוף.

גב' אורית פפר: הבנק לא חשוף, העירייה חשופה.

מר אליעזר בר: העירייה לא חשופה, לא בהכרח.

גב' אורית פפר: העירייה כן חשופה.

מר אליעזר בר: לא בהכרח, צריך לראות את ההסכם. היה הסכם בין החברה הכלכלית לבנק.

עו"ד יצחק גלאור: אני לא כ"כ מסכים עם מה שכאן נאמר עם הגזברית, מפני שאם באמת החברה היא זו שמשלמת את החובות, אסור להמית אותה, כי כולם יקפצו וגידו: מה פתאום, עכשיו תתבע את הכל. - אבל אם העירייה באה בנעלי החברה והעירייה באה ואומרת: מה אכפת לכם? אני משלמת ואני עומדת מאחורי כל ההסדרים ותראו אותי כאחראית, כי הרי ממילא זה של העירייה. - זה לא החברה, העירייה משלמת. אז מה אכפת לבנק מי משלם כל זמן שהוא בטוח? אז אם יהיו לבנק כל הביטחונות והערבויות, שעומד אצלו גוף סולובנטי שמשלם כדין, מקבל על עצמו את כל האחריות ואת כל החובות, אני לא רואה פה, אלא אם כן יש סיבה אחרת שזה משהו בתחום החשבונאי, תחום של רו"ח, שהם באים ויגידו: אדוני, עלול להיגרם איזשהו נזק מסגירה בגלל מע"מ, שאני לא בקי בתחום המיסוי, יכול להיות. אני רק שופט מזווית אחת צרה, יכול להיות שיש עוד כמה זוויות שכן מצדיקות להשאיר את החברה חיה. אבל זה לא הנימוק שאי אפשר, מפני שאם אני בא ומוכן כחברה, העירייה היא זו שמשלמת.

גב' אורית פפר: אתה מדבר על סגירה או פשיטת רגל?

עו"ד יצחק גלאור: גם וגם. ישנם הרבה גופים, אני בא ואומר, אני לא נכנס ד"ר פולקמן או לא פולקמן, כי פולקמן בסה"כ עבד עבורנו ואם נרצה להוכיח רשלנות, זו משימה קשה וכדומה, כי הוא גוף אוטוסיידר.

מר מאיר דורון: באותו דו"ח כתוב שאי אפשר יהיה להוכיח חוסר תום לב או רשלנות.

עו"ד יצחק גלאור: אני בא ואומר, היו מנכ"לים, לחברה הזו היו מנכ"לים, מנכ"ל זה גוף ביצועי. למה אני צריך לשלם? למה העירייה צריכה לשלם אם היה מנכ"ל, שהיה צריך להיות מודע, הוא ניהל את העסקים, למנכ"ל הזה יש ביטוח. אנחנו לא יכולים להגיש תביעה נגדו. מה שקורה בפועל זה המנכ"לים התעופפו להם כציפורים, חברות ביטוח לא משלמות, מי משלם? העירייה. אז אני אומר, יש מקום לסגור, אני לא נכנס עם הסוגיה של ד"ר פולקמן, אם מישו חושב שלהגיש נגדו תביעה זה הדבר הכי קל והכי פשוט. רבותי, זה לא קל ולא פשוט, כי הוא עבד כאיש מקצוע. לך תוכיח אצל איש מקצוע אם הוא רשע או לא רשע. אבל יש לנו הרבה מאוד גורמים, שאנחנו יכולים לתבוע אותם.

גב' אורית פפר: אני רוצה כהשלמה למה שאמר עו"ד גלאור. יצחק, אתה קראת פה סעיף בעמ' 8, רק לא קראת את תחילת המשפט. באור 1 סעיף ד' אומר דבר כזה: "בשנת 2002 סיימה החברה את הפרויקטים בהם עסקה". כאילו אין יותר "והחכירה את מכון הטיהור. לחברה גירעון בהון...". בקדנציה הקודמת זה היה 50 מיליון.

"בשנת 2002 סיימה החברה את הפרויקטים בהם עסקה והחכירה את מכון הטיהור. עיריית רמת השרון התחייבה להשקיע בהון החברה ב-97' -ועל סמך זה נלקחו אותן הלוואות והוקם המכון והמכון היה צריך להיות מימון ע"י חברות שבנו אותו ולא ניכנס להיסטוריה.

אבל עיריית רמת השרון, באישור שר הפנים, התחייבה להשקיע בהון החברה, כאמור בביאור 9/ב/1/ד. בשנת 2003, בעקבות החכרת מכון הטיהור ולאחר הקטנת החוב לבנקים, הגיעה החברה הכלכלית להסכם עם הבנקים לפריסת חובותיה ל-12 שנה. זה נעשה כמו שאושר ב-97' בערבות העירייה.

מר יצחק קאול: אמרת קודם שאת לא יודעת ...

גב' אורית פפר: ב-97' שר הפנים אישר את זה שהחברה, העירייה תשקיע במניות, תשלם כל חודשיים על 300,000 מניות, תשלם על זה כסף ותממן בכסף הזה את ההלוואה שהחברה לקחה.

מר מאיר דורון: אתה מבין שכל זה היה פיקטיבי? ברור לך שהמניות האלו זה לא מניות בשביל לסחור בחוץ?

גב' אורית פפר: ב-2001 אני אמרתי שהעירייה המשיכה לשלם על המניות והחברה השנייה לא הזרימה את הכסף להלוואה לבנק. עכשיו אני אומרת היפותטית, אנחנו היום סוגרים את החברה, העירייה לא מזרימה את הכסף ישירות להלוואה של החברה, העירייה משלמת את הכסף לחשבון המעבר של החברה לכיסוי ההלוואה.

מה בעצם יצא לנו מלסגור את החברה? ביטוח דירקטורים, אז לא היו דירקטורים, לא היה על זה ביטוח, לפי דעתי צריך עוד 10 שנים ביטוח. מה יצא מזה? יש 3 תביעות, השאלה היא משפטית. אנחנו נבוא היום ונסגור את החברה, אני שואלת משפטית, לא יבוא בית המשפט ויגיד: תפסיקו לעשות הצגות, סגרתם את החברה, עכשיו התביעה נגד העירייה. -ואז אנחנו מערבבים חשבונות שלפחות בצד אנחנו אומרים, לפחות ל"רותם מצללים" אני אומרת, אין כיס עמוק, אין לכם מאיפה לקחת, החברה לא מתפקדת.

עד היום אנחנו כאילו משתמשים בזה, זה החברה, מה אתם רוצים בכלל, העירייה לא שותפה. אם אנחנו נסגור את החברה, להערכתי יבוא בית המשפט ויגיד: תפסיקו להיתמם, אתם בעלי המניות, נעשה ככה. -אני לא חושבת

benefit

שאנחנו מקבלים ובעצם נסגור את החברה. נכון שיהיה רעש וצלצולים, אני באמת שואלת אתכם...

מר אליעזר בר: את משאירה את הבנק עם החובות.

גב' אורית פפר: אני חתומה עם בנק לאומי... ב-97' שר הפנים אישר לעירייה להזרים מניות לחברה ובזכות זה אפשר לקחת הלוואה.

מר יצחק קאול: אני הערתי קודם למאזן, למה הערתי על הנושא של התביעה של העירייה, גם כנגד חג"מ? כי פה יש פירוט של כל מיני תביעות מתוך המאזן, רק את התביעה, לפי דעתי הכי חשובה, של מי שהיה אחראי כלפי העירייה ותיכף אני אצטט כל מיני קטעים נוספים?

גב' אורית פפר: מהחברה?

מר יצחק קאול: כלפי חג"מ, כלפי תביעה נגדית, אני מדבר על המאזן של החברה. אז כמו שיש תביעה נגדנו ומאיר אמר: אני לא רוצה להזכיר מספרים. -אני מסכים, אבל רשמנו את זה במאזן, יכול להיות שאותו דבר צריכה להיות הערה וכמו כן, העירייה תובעת גם את חברת חג"מ ובאמת אני לא יודע מה יהיו התוצאות.

מר מאיר דורון: קודם כל העירייה נשענת על 2 ישויות משפטיות שונות, העירייה לא יכולה מפני שהיא לא ישות משפטית מול ההסכם חג"מ, בשביל זה עשתה החברה הכלכלית, שזה ישות משפטית שונה. את זה בדקנו. יש לנו שם, ואני לא מגן מפני שמספיק צרות היו, בשנת 97' אומר פולקמן ואף אחד מהעירייה לא מתייחס אליו, אומר: זה יעלה 41 ומשהו, כשזה היה שווה

המכון הזה לא היה קיים, אם היינו היום מקימים אותו, היינו מקבלים חצי מימון מהמדינה, מפני שהמדינה צריכה כעת מים לירקון. עשינו טעויות על טעויות. אני לא רוצה כעת לפתוח ושיצא כאן שאני משמיץ פה את האנשים שנמצאים כאן בתמונות יפיפיות. אבל האנשים האלו עשו כאן שטויות. יצחק, תאמין לי, הם היו היום מקבלים, כמו שכפר סבא תקבל כעת ואחרים, יקבלו כסף לשדרג את המכון ולבנות מכון.

מר אליעזר בר: אי אפשר לחזות ב-96' שב-2005 ...

מר מאיר דורון: תאמין לי, אם היה אומר לי יצחק, אתה לא התכוונת לזה, התכוונתי לזה...

מר יצחק רוכברגר: אני מציע, יצחק, שאנחנו נקיים דיון בדירקטוריון, נשמע את הטענות, נביא יועצים, נביא יועמ"ש, בדירקטוריון של החברה, נקיים על זה על כל ההיבטים, האם יש מקום לסגור את החברה, לא לסגור את החברה, כן פשיטת רגל, לא פשיטת רגל, כל ההיבטים שמסביב.

מר יצחק קאול: אבל יש להם משמעות גם למאזן, כי אם, כמו ששמתי פה מספרים במאזן על כל מיני תביעות...

מר יצחק רוכברגר: נדבר על זה.

מר יצחק קאול: מה שאני מבקש, אני חושב שזה נכון לעשות כאן וכן לכבד את מה שאני מבקש. להחזיר את המאזן הזה לדירקטוריון, לקיים

מר יצחק רוכברגר: אנחנו עכשיו לא מאשרים כלום.

מר מאיר דורון: יצחק, נניח שאתה צודק במאה אחוז, יבוא לדיון ב-2005, השנה, זה יופיע במאזן אחר. אתה לא יכול לתת כעת החלטה שתופיע במאזן 2003. יכול להיות שאתה צודק במאה אחוז. אז בוא תגיד, אנחנו מגישים תביעות להיכנס למאזן 2005. אני לא יכול להכניס רטרואקטיבית ל-2003.

מר יצחק קאול: אני רוצה עוד 5 דקות ברשותכם. אני רוצה שתבינו למה אני אומר את הדברים. אני רוצה להגיד לכם על העניין הזה של התביעה ואיציק אומר בגלל הנושא הפוליטי. אני רוצה להגיד לכם עכשיו למה לא אני, אני עכשיו קורא ממסמך של העירייה.

מר יצחק רוכברגר: עליי אתה אומר?

מר יצחק קאול: כן.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך דוגרי, לקחתם פה נושא, גם אם הוא חשוב כ"כ והכל, לא חסכתם בנושא הפוליטי.

מר יצחק קאול: אני לא מדבר פוליטיקה, אני מדבר הכל על השאלות המקצועיות.

גב' עליזה תמרי: אבל אם היא הייתה היום באופוזיציה ...

מר יצחק רוכברגר: מה הקשר? גם כשהיא הייתה באופוזיציה, אף פעם לא דיברתי על זה.

מר יצחק קאול: אני קורא עכשיו ממסמך של העירייה. ביקשתי, כי יש תביעה מול העירייה של חג"מ, עכשיו, לא מההיסטוריה.

גב' אורית פפר: מול העירייה?

מר יצחק קאול: מול החברה הכלכלית. העירייה, או מי מטעמה של

החברה הכלכלית, מי שהחליטה לקחת, הגיש כתב הגנה. אני שאלתי אגב אם אני יכול לדבר ממנו, שאלתי את היועמ"ש, אני רוצה שזה יהיה כתוב כאן בפרוטוקול, הוא אמר לי: כן, אתה יכול. אז אני מצטט כמה דברים מפה, שאנחנו נדע למה אני אומר את זה, שבמאזן חייבת לבוא התביעה הזאת. אני קורא לכם רק כמה דברים, לא את הכל.

מר מאיר דורון: זה צריך להיות בתוך דיון של החברה הכלכלית.

גב' עליזה תמרי: למה?

מר מאיר דורון: הוא נכנס לפרטים כעת.

מר יצחק רוכברגר: אני לא מקיים פעמיים דיון על אותו נושא.

מר מאיר דורון: אני לא אמרתי, אני בכלל התנגדתי.

מר יצחק קאול: אני יכול לקרוא כמה מהנקודות מכתב ההגנה של

היועמ"ש של החברה הכלכלית, זה לא דבריי: "התביעה שבנדון" -תביעה נגד החברה הכלכלית "לידתה בחטא, הורתה בפשע וסופה כי תעבור מן העולם". - שמעתם עוד משפטים יותר קשים ממה שאני אומר עכשיו? "ניהולו המעשי של הפרויקט הופקד בידי התובעת, זמן קצר לאחר שמר פולקמן סיים את תפקידיו הציבוריים במועצת רמת השרון וזאת על פי הסכם בין הצדדים, יש פה תאריך, בשל ניהולו הכושל של הפרויקט ע"י התובעת, מי שתובע את החברה הכלכלית, חג"מ, נגרמו לנתבעת נזקים רבים, אשר התובעת ממשיכה לשלם עליהם עד היום". -זה לא משהו של ההיסטוריה, זה לא אני אומר, נא לרשום, לא אני, העירייה אומרת.

מר מאיר דורון: החברה הכלכלית.

מר אליעזר בר: זה אנחנו, ידו הארוכה, העירייה אומרת.

מר יצחק קאול: "כך לדוגמא על פי ההסכם בין הצדדים, אחד

מתפקידיה העיקריים של התובעת, היה לשמור על המסגרת התקציבית במשך

- מר מאיר דורון:** הם שלושת האחוזים.
- מר יצחק קאול:** בסדר, אני לא יודע, אני קורא מה שהוא כותב:
- "חרף האמור לעיל, לא נמנעה התובעת מלהגיש תביעה קנטרנית, זו כנגד החברה הכלכלית". -אני פוסח לסעיף 4.1: "כספים שנאלצה התובעת לשלם לרג"א בשל ליקויים במכון הטיהור, על פי תנאי ההסכם התחייבה התובעת לנהל עבור הנתבעת את הפרויקט, בסעיף 3 להסכם התחייבה התובעת בין השאר: א) לפקח על ביצוע העבודות הקבלניות. ב) לדרוש ולבדוק את התוכניות בסיום העבודות, מעודכנות על פי הביצוע. ג) לבצע ביקורת תיקונים במשך שעת הבדק לאחריות. ד) לחתום על תעודת השלמה בגמר ביצוע הפרויקט". -אני קופץ על כל מיני דברים: "יצוין כי על אף שהמכון הושלם כבר בחודש 6/1999", -שימו לב, זה של היום, לא אני אומר את זה. "לא דאגה התובעת עד להיום הגשת כתב הגנה זה ולבצע מסירה מסודרת של המכון, הכוללת בדיקת ליקויים". -אתם צועקים לי כאן: מישו אחר. עו"ד של החברה הכלכלית, הוא אומר: רבותיי, עד היום לא קיבלתם את המכון.
- גב' אורית פפר:** לא נקבל אותו גם.
- מר יצחק קאול:** אז את כועסת עליי בגלל זה?
- גב' אורית פפר:** כועסת?
- מר יצחק קאול:** אז תעזרי לי.

גב' אורית פפר: קאול, את החלק שלי כבר עשיתי ב-2002, כשכתבתי שלא מגיע כסף.

מר יצחק קאול: "הכוללת בדיקת ליקויים בבנייה ובמערכות השונות המורכבות במכון וזאת חרף התחייבותה המפורשת לעשות כן", -אתם יודעים כמה? 3 סימני קריאה. שימו לב, אני קורא עוד כמה משפטים ואני מסיים: "ב-2/2003 הגישה רג"א לנתבעת..." -רג"א, חשבתי זו חברה אחרת, גם ברג"א מופיעים אותם אנשים.

מר מאיר דורון: נכון, היועץ של רג"א זה פולקמן.

מר יצחק קאול: "ב-2/2003 הגישה רג"א לנתבעת דו"ח ליקויים מלא, שבו פורטו כל הליקויים שנמצאו על ידה, אשר על פי דרישתה היה על הנתבעת לתקנם מיד. יודגש כי דו"ח הליקויים שהגישה רג"א הוכן ע"י התובעת, אשר נשכרה ע"י רג"א כיועצת לניהול המכון" -שימו לב, כשאני אומר כאן ניגודי עניינים וניגודי אינטרסים מכל הכיוונים וזאת על אף שסעיף 5.1 להסכם אסר על התובעת לפעול בניגוד אינטרסים לפרויקט. רבותיי, יש פה ניגוד אינטרסים מובהק, החל מעזיבת עשייה, הישיבה כאן באופן בוטה בתוך הישיבה הזאת.

מר יצחק רוכברגר: היא קיבלה חוות דעת מהיועמ"ש.

מר יצחק קאול: אני מכבד אותה גם, אבל יש פה ניגוד עניינים מובנה לכל הכיוונים.

מר מאיר דורון: ... היא הייתה קוראת את הפרוטוקול, הפרוטוקול לא חסוי.

מר יצחק רוכברגר: היא לא מכירה את הפרטים? תאמין לי, היא יודעת.

מר מאיר דורון: קאול, אני רוצה לשאול 2 דברים: 1) אתה מאמין שאנחנו ישבנו איתו כדי להכין את השאלות, את הדברים האלו? אתה מאמין?

מר יצחק קאול: בוודאי.

- גב' אורית פפר:** עבדנו קשה מאוד על כתב ההגנה.
- מר מאיר דורון:** אז אתה מסכים שעבדנו וששניצר לא ידע את הדברים האלו. (2) הגוף המשפטי שמדבר כאן, זו החברה הכלכלית. אנחנו עושים דירקטוריון החברה הכלכלית, מביאים את שניצר ולשאול אותו...
- מר יצחק קאול:** לא בטוח ששניצר.
- מר מאיר דורון:** אבל הוא כתב את זה. לשאול אותו את השאלות, אח"כ אם נגיע למסקנה, אם תרצה להביא מישהו, אנחנו הרי לא נשכור עוד עו"ד, אבל אם אתה תגיד שישב עוד מישהו שיבדוק, אולי שניצר הוא סוכן כפול, אני לא יודע.
- מר יצחק קאול:** לא יודע, אני נזהר לפגוע.
- מר מאיר דורון:** הדברים האלו נאמרו, יש כמה דברים שאני לא יכול להגיד, מפני שזה נמצא בהליך משפטי, כאן הדברים פתוחים, בדירקטוריון החברה הכלכלית לא נשלחים הפרוטוקולים.
- גב' אורית פפר:** נשלחים הפרוטוקולים.
- מר מאיר דורון:** יש כמה דברים שאנחנו צריכים להמשיך. לא גמרנו את המשפטים עם פולקמן, עם רג"א, עם כל החבר'ה האלו, לא גמרנו את המשפטים. אנחנו צריכים לנסות לצמצם, למזער נזקים מה שנקרא. על חלק יש לנו את הנזקים של החברה.
- מר אליעזר בר:** אנחנו על סף התיישנות, אין זמן להגיד לא גמרנו, 7 שנים.
- גב' אורית פפר:** התיישנות על מה?
- מר אליעזר בר:** סיום הפרויקט. בדברים האלה את לא יכולה להשאיר את זה פתוח.
- מר מאיר דורון:** אני מוכן גם לענות למשפטן.

- מר אליעזר בר:** אני לא משפטן, אני אומר לכם שזה על סף התיישנות.
- גב' אורית פפר:** 99' זה על סף התיישנות?
- מר אליעזר בר:** את ב-2005.
- מר מאיר דורון:** לא, אבל אם התהליך התחיל יש התיישנות?
- עו"ד יצחק גלאור:** לכל דבר צריך להתייחס?
- מר מאיר דורון:** אני רואה את הכל עם הרגשה שאנחנו כאילו ויתרנו על כספים.
- מר יצחק רוכברגר:** אתה אמרת את זה כבר.
- מר מאיר דורון:** הוא ממשיך, אז אני אסביר עוד פעם.
- מר יצחק רוכברגר:** מתקיים פה בדיון ונקיים עליו עוד פעם את אותו דיון?
- גב' אורית פפר:** לא.
- מר יצחק רוכברגר:** לא יתקיים עוד פעם דיון, חבל על הזמן.
- גב' אורית פפר:** 2003 אני חושבת שמיצינו.
- מר יצחק קאול:** "הנתבעת תטען כי הנזק שנגרם, קרי החובה שהושתה עליה בפסק הבורר, לשאת בתשלום תיקון הליקויים שנתגלו ממכון הטיהור, הינו תוצאה של אי מילוי חלקה של התובעת בהסכם".
- מר מאיר דורון:** נכון, זה טענו.
- מר יצחק קאול:** "עוד ולחילופין תטען הנתבעת, כי נזקיה נגרמו בשל רשלנותה של התובעת, המתבטאת בין השאר במעשים ובמחדלים הבאים: לא פיקחה כראוי על עבודת הקבלנים, לחילופין פיקחה בצורה לקויה על עבודת הקבלנים, לא ביצעה קבלה מסודרת של מתקני המכון, לא התריעה בפני הנתבעת על קיומם של ליקויים במכון לאחר השלמתו, לא ביצעה כלל ביקורת תיקונים במהלך ... לא פעלה כפי שמנהל ומפקח סביר היה פועל

"סכומים שנאלצה" -יש כאן סכומים "לסכום הנ"ל יש להוסיף" -הוא נותן פעם אחת 103,000 ₪, אח"כ 120,000 ₪. אח"כ עוד סעיף "סכומים שנאלצה התובעת לשלם ל'מנרב-מקורות' בגין רשלנותה של התובעת". חברים יקרים, בפסק הבורר של מר גדיש, נספח ג' לכתב הגנה נקבע בין היתר: "על הנתבעת לפצות את 'מנרב-מקורות' בסכום של 361,681 ₪, בגין התמשכות העבודה מעבר לזמן שנקבע בחוזה. אחת מההתחייבויות העיקריות של התובעת בהסכם הייתה לדאוג לעמידה בלוח הזמנים. בפועל, לא רק שהתובעת לא דיווחה לנתבעת בצורה שוטפת על התקדמות הפרויקט והחריגה מלוחות הזמנים, מסגרת התקציב, אלא שהתיאום הכושל בין בעלי המקצוע השונים, היה מהסיבות העיקריות לחריגה הגדולה מלוח הזמנים". זה לא אני אומר בתור אופוזיציונר, חברים יקרים.

עוד 2 משפטים ואני מסיים: "ראוי לציין כי מנהלה של התובעת, מר פולקמן, אשר שימש בעבר כסגן ראש מועצת רמת השרון וכחבר מועצת העיר, ידע היטב כמה חשובה חובת הדיווח לגוף ציבורי, לצורך הגדלת תקציב הפרויקט, כמקובל בחוק. הנתבעת תטען כי כתוצאה מהפרת ההסכם ע"י התובעת, היא חויבה לשלם ל'מנרב-מקורות' סך של 361,000 ₪". -אח"כ יש פה ניכויים משכר הטרחה בגין ... מטלות חוזיות אני לא קורא.

"סיכום הסכומים אותם יש לקזז מהתביעות של התובעת", אתם יודעים לכמה הם מגיעים? הוא נתן מספר, 2 מיליון ₪, נא לתבוע את זה חזרה.

מר יצחק רוכברגר: זה כתב ההגנה.

מר יצחק קאול: "יתר על כן, רבותיי, מדובר בדרישה חצופה, אשר לא בכדי אינה מעוגנת בהסכם, שאכן לתקופת ההרצה של המכון, לא נדרש וגם לא נערב בפועל פיקוח על ביצוע העבודות של הקבלנים בשטח. העבודה היחידה שנדרשה התובעת לבצע הייתה ישור החשבונות שהוגשו ע"י הקבלן. מדובר בהליך טכני, שגם אותו ביצעה התובעת בצורה חלקית בלבד ולפיכך לא ברורה דרישתה". -אני קורא משפט מסכם אחד וסיימתי: "דרישת התובעת לפיצויים מוסכמים, כמו דרישותיה האחרות של התובעת, אין לה כל בסיס. אולם דומה כי המקרה של תביעתה לפיצוי מוסכם, מוכיח כי תאוות הבצע של התובעת אינה יודעת גבול". -רבותיי, אומר את זה עו"ד, שהוא נזהר בדבריו. "התובעת, תוך הטיה ביודעין של כבוד בית המשפט, עיוותה בחוסר תום לב את נוסח ההסכם בין הצדדים והכל בכדי ליצור מצג לפיו היא זכאית לפיצוי המוסכם".

מר מאיר דורון: אתה שבע רצון מהדבר הזה?

מר יצחק קאול: רוצה את האמת? אני אגיד לך באופן אישי. "סיכום, מאחורי התביעה שבנדון, עומד מנהלה ובעל המניות העיקרי בתובעת, מר יאיר פולקמן, אשר הגה את רעיון הקמת מכון טיהור השפכים, בהיותו חבר מועצת רמת השרון וסגן ראש העיר ואשר זמן קצר לאחר סיום כהונתו, קיבל באמצעות התובעת את הניהול והפיקוח על המכון, אשר הוא עצמו יזם, לא זו אף זו. כשנתיים לאחר שהסתיים הפרויקט, זכתה התובעת יחד עם רג"א במכרז לתפעול המכון למשך 25 שנה". -לדעתי, אם הוא פעיל בנושא של יעוץ או קבלת כסף, אני שאלתי אותו כאן, הוא אמר שהוא לא מקבל כסף מהעירייה. אם הוא מקבל כסף מפה, צריך להפסיק את זה. אני

גב' אורית פפר: לרג"א?

מר מאיר דורון: רג"א משלמת לנו.

גב' אורית פפר: אנחנו משלמים להם על הטיהור של המים.

מר יצחק קאול: "לא זו אף זו, כשנתיים לאחר שהסתיים הפרויקט", אז הכל בסדר ...

גב' אורית פפר: זה לא בסדר, לא נשלם, לא יטהרו פה את המים.

גב' נעמי זהר: אנחנו לא משלמים לו על יעוץ?

מר יצחק רוכברגר: אנשים פה באים ומוכנים למשהו אחר.

מר מאיר דורון: אם היית עושה את הישיבה סגורה ולא היו עיתונאים, היינו אומרים כאן.

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד תיכף את הדברים, יש לי גם לסכם משהו.

מר יצחק קאול: "לא זו אף זו, כשנתיים לאחר שהסתיים הפרויקט, זכתה התובעת יחד עם רג"א במכרז לתפעול המכון למשך 25 שנה. כאשר זמן קצר לאחר זכייתה בפרויקט, הגישה חברת רג"א בעזרת התובעת, תביעה לבוררות כנגד הנתבעת, בגין ליקויים שקיימים במכון ואשר התובעת, היא שהייתה אמונה על כך שהליקויים הללו יתוקנו ע"י הזוכה במכרז להקמת המכון. כבוד בית המשפט מתבקש לשים קץ לעזות המצח של התובעת, לדחות את התביעה שבנדון".

המשפט האחרון שאני אומר אותו כאן, אני חושב שהחברה הכלכלית צריכה לקיים דיון רציני על הכל, לא רק על התביעה הזאת. על כל התביעות, על הפקת הלקחים ממה שהיה כאן, על שאלות קשות שעלו כאן, שאלות האם כן או לא להמשיך את זה כעסק חי, האם כן או לא היה נכון לשקול שסוגרים את החברה ואני לא יודע לגבי ערבויות וכך הלאה, יכול להיות שגם לא להעביר

עו"ד יצחק גלאור: למען ההגינות והשקיפות, אני רוצה שיצוין

בפרוטוקול, שלא תהיה אי הבנה. הדברים שהקריא מר קאול עכשיו, הם דברים שהוקראו מכתב ההגנה, זה עדיין לא פסק דין.

מר אליעזר בר: זה כתב הגנה של העירייה.

עו"ד יצחק גלאור: של החברה הכלכלית.

מר אליעזר בר: החברה הכלכלית זה העירייה, אין חברה כלכלית.

גב' עליזה תמרי: זו זרועה ארוכה.

מר יצחק רוכברגר: רבותיי, אני רוצה לסכם. אני רוצה שיתקיים,

אנחנו נתנו כאן את חופש הביטוי, בלי להגביל בזמן ולא הגבלנו ולא שום כלום ולמרות שלכאורה צריך לתת 10 דקות, לא הגבלנו גם את הדקות, דיברנו כמעט שעה ויותר מזה גם.

בכל מקרה, אני לא מצאתי דברים חדשים, הדברים שקאול אמר הם חלק מכתב ההגנה, כפי שאמר עו"ד גלאור, זה מכתב ההגנה של החברה ואני מציע להשאיר לדירקטוריון החברה להמשיך לנהל בשיתוף עו"ד ורו"ח את נושא החוב, אני מקווה שכך יהיה.

יחד עם זאת, אני מבקש לומר שלפחות אנשים שפעלו בקדנציה הזאת, עשו את עבודתם ביושר, בהגינות ובאומץ ציבורי על כל המשתמע, כי באמת עשו כאן את הדברים האלה על מנת לנסות ולתת לחברה מתה-חיה, להמשיך בפעילות שלה בנושא הזה.

אני הייתי רוצה שהדיון הזה, הוא היה צריך להתקיים למעשה בדירקטוריון, גם אמרתי לכם בואו נעביר את זה, אבל אין טעם שנקיים אותו פעמיים, אז כבר העלית את הנושאים. לנושא אם כן החברה, אם לא לסגור את החברה,

מבחינתי אני רואה כרגע את הנושא הזה, על פי הדיווח שדיווחנו, יורד כרגע מהנושא אחרי שסיכמנו אותו וברשותכם אני רוצה כמה נושאים קטנים בנושא שונות.

מר מאיר דורון: רציתי לענות, הכנתי נקודות. ראש העיר אמר לי שהוא לא מסכים, הוא ביקש ממני לא לענות. אם תרצה לעשות פגישה יחד עם אלי, אני מוכן ששלושתנו נשב.

מר יצחק רוכברגר: בכל מקרה, בתחילת החודש, ישיבת המליאה היא ממש יום לפני ערב החג, אז אני מתלבט אם לקיים אותה או לא לקיים אותה, בגלל זה אני מתייעץ איתכם.

מר מאיר דורון: מצד שני, אנחנו עושים גם הרמת כוסית באותו זמן.

מר יצחק רוכברגר: אם נעשה ישיבה, נעשה אותה ממש ישיבה לצורך הרמת כוסית, ממש של דקות לכבוד הרווחה, אם נקיים אותה נדבר איתכם טלפונית ונראה ביחד.

2. שונות.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו ברשותכם, רק כמה דברים קטנים טכניים בשונות. אני מבקש לצרף את ישראל טל כמי שנבחר להיות מחזיק תיק הספורט, לאחר שאלי התפטר מהתפקיד, להיות חבר בהנהלת הכדורגל. מי בעד?

מר טל עזגד: זה הנהלה שהמועצה מינתה.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו מינינו את אלי ואורי להנהלה ואני רוצה לצרף גם את ישראל.

מר אליעזר בר: אבל אני חושב שהאופוזיציה צריכה לבחור בי בין

...

מר יצחק רוכברגר: זה בחרנו כנציג, בגלל שהעברנו כסף, מה שבעמותה זה משהו אחר, העמותה לא קיימת.

<u>החלטה מספר 147:</u> הוחלט לאשר את צירופו של מר ישראל טל כחבר בהנהלת הכדורגל.
--

מר יצחק רוכברגר: ברשותכם, ועדת הכספים מונה 8 חברים וצריך שהמספר יהיה אי זוגי, אז אני מבקש לצרף את שירה אבין כחברה בוועדת הכספים, לא צריכה להיות עם זה גם בעיה. מי בעד בבקשה? יש משקל.

גב' נעמי זהר: האופוזיציה במיעוט שם.

מר יצחק רוכברגר: למה את אומרת את זה? כמה יש מהאופוזיציה?

גב' נעמי זהר: 40%.

מר מאיר דורון: 33%. כתוב בסה"כ הוועדות, לא כל ועדה, תבדקי

את, את רוצה? נוציא את פקודת העיריות. היה לנו ויכוח עם כמה אנשים, אז אני מוכן עם פקודת העיריות, סה"כ הוועדות, צריך לשקף את האופוזיציה, לא בכל ועדה נתונה.

גב' נעמי זהר: אתה טועה. אנחנו במיעוט.

גב' עליזה תמרי: כמה יש עכשיו?

גב' אורית פפר: עם שירה 9.

גב' עליזה תמרי: אז מגיע לנו עוד נציג.

מר יצחק רוכברגר: לא מגיע.

<u>גב' עליזה תמרי:</u>	נירה לא נחשבת.
<u>מר מאיר דורון:</u>	זה אהרל'ה גליל, קאול ונעמי זוהר, זה 3.
<u>מר יצחק רוכברגר:</u>	ונירה.
<u>גב' עליזה תמרי:</u>	נירה לא איתנו.
<u>מר יצחק רוכברגר:</u>	אבל היא אופוזיציה.
<u>גב' עליזה תמרי:</u>	מכיוון שהיא לא הוציאה מכתב, היא לא.
<u>מר יצחק רוכברגר:</u>	היא לא שייכת לסיעה?
<u>מר מאיר דורון:</u>	אם אתם 40%, גם 4 מתוך 9 זה לא 40%, מפני ש-4
	מתוך 10 זה 40%.
<u>גב' עליזה תמרי:</u>	אנחנו לא 4, אנחנו 3.
<u>מר מאיר דורון:</u>	אם אתם תקבלו את המקום, אתם תהיו 4 מתוך 9.
<u>גב' עליזה תמרי:</u>	נכון.
<u>מר מאיר דורון:</u>	אז לכן זכותו של ראש עיר לעשות את זה בסה"כ
	כולל ולשמור על ההרכב, אי אפשר בכל דבר, אלא אם יהיו חצי חברי מועצה.
	אני לא אחד שמתנדב להיות חצי.
<u>מר אליעזר בר:</u>	זה היה צריך להיות בסדר היום.
<u>מר יצחק רוכברגר:</u>	זה בשונות. אנחנו נקיים ישיבה לפני החג.
<u>גב' עליזה תמרי:</u>	אז בואו נבדוק את זה.
<u>מר אליעזר בר:</u>	זו ועדה חשובה.
<u>גב' עליזה תמרי:</u>	אנחנו מוכנים לוותר בוועדות אחרות.
<u>מר יצחק רוכברגר:</u>	את לא קובעת מה את מוותרת.
<u>מר יצחק קאול:</u>	אני מבקש שנבדוק את המספרים. אני חייב להגיד
	שבזמנו דווקא ראש העיר לא היה אכפת לו שיהיה לו נציג יותר מהאופוזיציה,
	אז אני אומר את זה כאן. לכן צריך לבדוק את זה, אין לנו שום דבר נגד שירה,
	אני חושב שהיא מועמדת מצוינת, אבל תבדקו את המספרים.

- מר מאיר דורון:** בדקנו.
- מר אליעזר בר:** על פניו זה נראה נכון.
- מר יצחק קאול:** אבל תן לבדוק.
- מר יצחק רוכברגר:** נקיים ישיבה לפני החג.
- מר מאיר דורון:** אבל את לא תהיי כאן אח"כ.
- מר יצחק רוכברגר:** שלא תהיה, אני בכל מקרה רוצה להצביע על זה. היא לא תקבע לי את סדר היום. אני מבקש להצביע לצרף...
- מר יצחק קאול:** אני רוצה להצביע בעד שירה ...
- מר יצחק רוכברגר:** הגברת הנכבדה, שיושבת שם, שהצטרפה אליך, לא תקבע לי את סדר היום. מי בעד לצרף את שירה...
- מר יצחק קאול:** זה לא על סדר היום, איציק.
- מר יצחק רוכברגר:** זה בשונות, בשונות אני יכול. אדוני היועמ"ש, אני יכול בשונות להביא את זה? אתה תגיד לי אם מותר לי או לא, מה שתגיד לי אני אעשה.
- גב' נעמי זהר:** רק אם כולם מסכימים.
- עו"ד יצחק גלאור:** השאלה מה זה שונות, זה ועדה חשובה מאוד, אז לא חושב שבשונות.
- מר יצחק רוכברגר:** אנחנו נקיים את זה בישיבה של תחילת החודש. רגע, 2 נושאים נוספים, ברשותכם. אני רוצה להודיע לכם שוועדת המכרזים, שלא הייתי חבר בוועדה, לא מכרזים הזאת, אני מבקש טכנית למנות, כדי שוועדת המכרזים תוכל לעבוד, למנות את מאיר דורון ליו"ר הוועדה, כדי שהוועדה תוכל לעבוד. החלפנו את אלי בישיבה הקודמת. עכשיו אני רק רוצה למנות.

בישיבה הקודמת אני טעיתי ואמרת שיו"ר הוועדה ייבחר מבין חבריה וטעיתי, המליאה צריכה לבחור, אני מבקש לבחור את מאיר דורון כיו"ר ועדת המכרזים.

מר יצחק קאול: אין סיבה להתנגד.

מר יצחק רוכברגר: פה אחד.

החלטה מספר 148: הוחלט לאשר פה אחד את בחירתו של מר מאיר דורון כיו"ר ועדת מכרזים.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו דיווח. ברשותכם. התקיימה ישיבה של ועדת המכרזים בנושא קבלת עובדים לעירייה, יצאו 3 מכרזים בנושאים: מנהלת אגף הרווחה, מנהל המוקד העירוני ומנהל תחנת הרדיו. אתם ביקשתם שנקיים מכרז מנהל תחנת רדיו, קיימתי, מה שאמרתם עשיתי. אני לשיטתכם.

גב' נעמי זהר: הפלא ופלא, זכה בדיוק מי ש...

מר יצחק רוכברגר: את מכירה דופי בוועדה?

גב' נעמי זהר: מי ישב בוועדה?

מר יצחק רוכברגר: לא את. בואי, תבקשי, אנחנו ניתן לך מי ישב, איך היה, מה שתרצי. אני פשוט מודיע לכם את הנושא הזה.

מר מאיר דורון: המבקר היה נוכח בכל הדברים ותשמעו ממנו אם זה היה תהליך נכון או לא נכון.

מר יצחק רוכברגר: אגב, רק לסבר את האוזן, מנהלת אגף הרווחה תיכנס רק בינואר, כפי שהבטחתי קודם בישיבות הקודמות, שאמרנו שאנחנו עושים את השינוי ולגבי רמות השכר של התפקידים האלה, מה שייקבע ע"י משרד הפנים ולא שום דבר מעבר.

טלי נדיר זכתה להיות מנהלת אגף הרווחה, יהודה קצב נבחר לנהל מוקד
עירוני ויניב מורוזובסקי למנהל תחנת הרדיו.

דיווח נוסף, אני מבקש להודיע שעל פי בקשת השלטון המקומי וזה אפילו היה
המלצה, עד כמה שאני יודע, גם של הממשלה, יוצאים מספר של 3 ראשי ערים
לתורכיה, לוועידת שלום, לכנס ל-3 ימים ואני אחד מהאנשים שנוסעים
לוועידה הזאת, יחליף אותי בהיעדרי מאיר דורון. אני יודע שנעמי זהר כל
הזמן חרדה: מה יהיה, הוא לא נמצא בעיר, אולי העיר לא תתפקד. -אז מאיר
יתפקד ואני גם נוסע עם טלפון סלולארי, אז אנחנו יכולים להיות בקשר.

גב' נעמי זהר: נרגעתי.

מר יצחק רוכברגר: עד הישיבה אני מאחל לכולנו שנה טובה ונאחל את

זה גם בישיבה הבאה ושיהיה ערב טוב.

טל עזגד
ע. ראש העירייה

יצחק רוכברגר
ראש העירייה

ריכוז החלטות

החלטה מספר 147: הוחלט לאשר את צירופו של מר ישראל טל כחבר
בהנהלת הכדורגל.

החלטה מספר 148: הוחלט לאשר פה אחד את בחירתו של מר מאיר
דורון כיו"ר ועדת מכרזים.